

Vrchní vrátnice - Jan Santner

Kapo 2

Vybrnk

-----X-----X-----
-----X-----X-----
---X--X-----X---X-----

-X-----X-----

Intro: Ami, F, E, Ami, Ami, F, G

Ami. G
Člověk by měl na tom světě něco zanechat

Dmi. E. Ami
aspoň psaní strohé, pár řádků uspěchat

G
A to psaní převzít mají vrátní takzvaní
F. G. Ami
psát se v něm má o dobrém dni a dlouhém spaní

Ami. G
Těžko dopis dopisovat, když nemáš zrovna o čem
Dmi. E Ami
a dlouho míti nebudeš, tak proč já, proč já, proč jen
Ami. G
Já kdybych ho napsal, tak kdo by si ho četl
F. G. Ami
gramatiku od začátku stejně bych si pletl

R:
C. G
A tuha došla, a papír zmoknul i pečetě došly
Dmi. E Ami
To se potom snadno říká "tak ten dopis pošli"
Ami. C. G
A tuha došla, múza posla a list se natrhnu
Ex. Ami
dopis jsem bez příjemce prázdný z okna vrhnul

Teď se válí na ulici, na ulici prosté
míjíme ho denně, dnes už to bylo po sté
I lid dravý, zvědavý ho prostě ignoruje
Podmínky jsou venku tristní, psaní jim vzdoruje

Jak týdny šly, z okna město občas jsem sledoval
starou ránu zmrzlým hráchem tiše si ledoval
Při pohledu zpoza okna ránu novou měl jsem
na to už hrách nepomůže, psaní neviděl jsem

Sebral ho snad kolemjdoucí zaměstnanec pošty
zlekl jsem se již v posteli, až mi praskly rošty
Co o mě si pomyslí, když prázdnotou zeje
Nelze nic už napravit, pošťák nevím kde je

R:
C. G
A tuha došla, a papír zmoknul i pečetě došly
Dmi. E Ami

To se potom snadno říká "tak ten dopis pošli"
Ami. C. G
A tuha došla, múza pošla a list se natrhnul
Ex. Ami
dopis jsem bez příjemce prázdný z okna vrhnul

Natropil jsem ostudu u vrchní vrátnice
nemusí tam o mě číst dlouhé zdrchanice
Nebudem psát přece, co je nepsatelné
Člověk v sobě nosí řádky těžko přepsatelné

R: strum
C. G
A tuha došla, a papír zmoknul i pečetě došly
Dmi. E Ami
To se potom snadno říká "tak ten dopis pošli"
Ami. C. G
A tuha došla, múza pošla a list se natrhnul
Ex. Ami
nemám pro něj příjemce, psát jsem ho zavrhnul